

zyka, tak i jazyka osoby zastoupené jako příslušníka národní menšiny (čl. 10). Tato ustanovení platí i pro obvody, ve kterých není jazykové menšiny.

Pro obvody, ve kterých jsou jazykové menšiny, je plně postaráno o to, aby příslušník této menšiny mohl se vždy obrátiti na soud nebo úřad ve svém jazyku, aby s ním bylo také v tomto jazyku jednáno a aby dostal ve svém jazyce vyřízení. Kde není jazykové menšiny dvoutřetinové, dostane vyřízení zároveň také v jazyku státním, kde však taková menšina je, dostane (v první i druhé stolici) vyřízení jen ve svém jazyku.

Nejasné je ustanovení čl. 44 o osvětových institucích menšinových; praví se tam, že správa těchto institucí řídí se po stránce jazykové tím, co ustanoveno je ve věci té pro obor, v němž nejvyšší správu a dozor vykonává ministerstvo školství a národní osvěty. Ale právě pro obory podřízené ministerstvu školství a národní osvěty v nařízení nijakých ustanovení nenalzáme.

Jazykové nařízení užívá na místo slova »protokol« označení »zápis«. Tento výraz nemáme však za šťastný, poněvadž v právnické a i obecné mluvě nelze se vyhnouti použití slova »zápis« v různém významu. Tak hned čl. 1 mluví o sepisování »zápisů« (pod b, c) a pak hned o vykonávání »zápisů« do veřejných knih. Také zní divně ustanovení »Výpověď buď do zápisu ve státním jazyku zapsána«. Jinde nemůže se ani nařízení vyhnouti označení »protokolární podání« (čl. 22), »soukromé protokoly« (čl. 24). Slovo »protokol« je každému, i obyčejnému člověku zcela jasné a běžné, není sice české, ale vžilo se nejen u nás, nýbrž i u národů jiných. Celkově lze říci, že československá vláda svým závazkům převzatým mírovými smlouvami v otázce jazykové plně vyhověla; jen nedostatek dobré vůle a předpojatost, jež prýští z toho, že příslušníci našich menšin nemohou zapomenouti na to, jak o ni jazykovou otázku chápali a co v této příčině pro případ jiného výsledku války nám chystali, mohou hlásati opak.

O článku »Belgická reforma vězeňství a návrh zákona o ochraně společnosti« otištěném v minulém ročníku »Právnicka« (str. 343 n.) přinesl referát časopis spolku německých úředníků vězeňských »Blätter für Gefängniskunde« (ročník 1926, str. 143 až 144). Zpráva pokládá otázky, jež řešiti se pokoušela reforma Vanderveldova v Belgii, za aktuální též pro Německo, kde se počíná právě jednotně organisovati vědecké studium zločinců po stránce biologické. Na základě podrobných šetření o fysi-

ckém stavu a dědičnosti zločinců byly činěny v Bavorsku pokusy o třídění vězňů, aby byla určena pravděpodobnost jejich nápravy. Příkladu Bavorska prý hodlají následovati i jiné státy německé (Württenbersko). Sasko se chystá sbírat rodokmeny zločinných rodin. Výsledků má býti užito již v trestním řízení k usnadnění individuálního posouzení a k psychiatrickým posudkům, pro výkon trestu podle povahy zločince, při žádostech o milost, při otázkách péče o propuštěné atd. — Článek »Belgická reforma« registroval na základě francouzského výtahu též italský kriminalistický časopis »La senola positiva« (1925, str. 543—4).

Čarodějnictví juhásze ze šaryšské župy. Primář státního ústavu pro choromyslné v Košicích dr. Jar. Stuchlík otiskuje v Časopisu lékařů českých soudní posudek o případu vyděračství a násilného smilstva (§ 353, 232, 234 uh. tr. z.), jenž zároveň dokumentuje kulturní úroveň východních krajů naší republiky. Juhász (pastýř ovcí) O. těšil se mezi lidem vážností pro čarodějné léčení a čarování. Slibem léčení a pohrůžkou učarování (»porobeniska«) nutil spoluobčany, aby plnili jeho rozkazy a přání, a poskytovali mu odměny; stejnými prostředky přiměl vdanou ženu svého souseda k opětovným souložím. Sláva juhászova trvala pět roků, až se podařilo úřadům zatčením zlomiti strach lidu před jeho kouzly a přiměti svědky, aby proti obávanému čaroději vypovídali.

Třetí sjezd německých právníků v Československu bude se konati o svatodušních svátcích (4.—6. června) 1927. Místo sjezdu bude ještě určeno.

Valná hromada Právnícké Jednoty v Praze koná se ve čtvrtek 4. března t. r. o 6. hod. več. v síni čís. I. v Karolinu. Na pořadu kromě zpráv za minulý správní rok je zmiěna stanov a přednáška univ. doc. taj. dra J. Matějky »Náhrada škody způsobené veřejným zaměstnancem u výkonu jeho funkce podle osnovy občanského zákona«.

Kromě toho dne 25. února a 11. března pořádá Právnícká Jednota společně s Československou společností pro trestní právo přednášky štkap. Povondry o 6. hod. v přednáškové síni Zemského četnického velitelství v Praze III., v Karmelitské ulici.

Dr. Frant. Čáda, t. č. II. jednatel.